

RECORD DE ROSSELLÓ-PÒRCEL EN LA SEVA MALLORCA

(A la memòria de Salvador Espriu)

*Tot aquell matí
pel carrer dels Oms,
Salvador Espriu.*

*Debades preguntí;
eren andalusos,
no em sabien dir.*

*I no desistí.
Amarg, d'una pena
que no sabré dir.*

Salvador Espriu.

*Blai, a Santanyi,
escrivia versos,
corall, romani.*

No ho sabia dir.

*Tot aquell matí
pel carrer dels Oms,
Salvador Espriu.*

*La mare, brodava,
i d'on treia els fils?
Pensava els llunyans
records de Gafim
al moll de Peraires,
l'any 58.*

*No em servia res.
Qui ens podrà servir?*

*La mare brodava,
amb la veu del fill,
llençols d'anagrames
perduts, puerils.*

Salvador Espriu.

*Ignorava els dies,
la guerra civil,
i sentia créixer-li,
dins el ventre, el fill.*

*Em sentia a gust
dins el laberint.*

*Pujaven milotxes
pel cel de l'estiu;
sols les retenia
un fil de cosir.*

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS